

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 5

להבין ביאור הדברים הנ"ל בענין במדבר סיני באהל מועד כו'

Comprendre l'explication des éléments ci-dessus concernant « dans le désert du Sinai »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/bamidbar/5/

1 להבין ביאור הדברים הנ"ל בענין במדבר סיני באהל מועד כו'. הנה מדבר סיני ואהל מועד הוא הכל בחי מלכות דאצילות רק

Pour comprendre l'explication des propos mentionnés plus haut au sujet de « dans le désert du Sinaï, dans la Tente d'Assignation », etc. : le désert du Sinaï et la Tente d'Assignation représentent tous deux le niveau de Mal'hout (souveraineté) du Monde d'Atsilout (Émanation) ; seulement

כי מדבר סיני הוא ענין העלאת מ"נ [מיינ נוקבין] דמלי שעולה ממטה למעלה בבחי מ"נ [מיינ נוקבין] ואהל מועד הוא ענין המשכת מ"ד [מיינ דוכרין] שנמשך מז"א להמתיק המ"נ [המיינ נוקבין] דגבורות דנוק' [דנוקבא] כו'.

le désert du Sinaï désigne l'élévation des mayin noukvin (eaux féminines) de Mal'hout, qui s'élèvent de bas en haut au niveau des mayin noukvin ; et la Tente d'Assignation désigne l'effusion des mayin doukhrin (eaux masculines), qui descend de Zeir Anpin (les attributs émotionnels) afin d'adoucir les mayin noukvin des Guevourot de Noukva (le féminin), etc.

2 וזהו ענין התפלה עד אהבת עולם שנק' מדבר סיני ומאהבת עולם ואילך הוא ההמשכה ונק' אהל מועד וכמשי"ת [וכמו שיתבאר] אי"ה [אם ירצה השם].

Tel est le sens de la prière : jusqu'à [la bénédiction] Ahavat Olam («D'un amour éternel»), elle est appelée le désert du Sinaï ; à partir d'Ahavat Olam, commence l'effusion, appelée la Tente d'assignation, comme nous l'expliquerons, si D.ieu le veut.

והענין דהנה ידוע דכלילה יורדת המלי' בבי"ע ליתן טרף לביתה כו' דהיינו לברר בירורי נוגה

Voici ce qu'il en est : il est connu que, durant la nuit, Mal'hout descend dans Béria, Yetsira et Assiya «pour donner la nourriture à sa maison», etc., c'est-à-dire pour affiner les éléments à affiner de noga

דבי"ע שנפלו בהם מרפ"ה ניצוצים וכל תשעה ספירות שלה יורדים בבי"ע לברר בירורים רק הכתר שלה נשאר למעלה באצילות וכמ"ש לעולם ה' דברך נצב בשמים

de Béria, Yetsira et Assiya, dans lesquels [certaines] des 288 étincelles sont tombées. Ses neuf Séfirot descendent toutes dans Béria, Yetsira et Assiya pour procéder à ces affinements ; seul son Kéter (la Couronne) demeure en haut, dans Atsilout, comme il est écrit : «À jamais, Havaya, Ta parole se tient fermement dans les cieux.»

(כ"כ [כל כך] בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער י"ז פ"ב [פרק ב'] ד"ה והנה מצאתי כתוב אצלי כו' ובשערי ציון ובמ"ח. והרמ"ז [והרב משה זכות] פ' יתרו דס"ז תפסו בפשיטות כמש"ש [כמה שכתוב שם] תחלה בפע"ח [בפרי עץ חיים] ובשער א' פ"ז [פרק ז'] שהכתר שלה יורד להיכל ק"ק [קדש הקדשים] העליון דבריאה והט"ס [והט' ספירות] נכללים בלאה כו'.

(Ainsi est-il écrit dans Pri Etz Chaim, Shaar 17, chapitre 2, dans le passage commençant par « Or, j'ai trouvé écrit dans mes notes... », etc., ainsi que dans Shaarei Tziyon et dans Mishnas Chassidim. Le Ramaz, sur la Parachat Yitro, folio 67, tient pour évident ce qui est écrit d'abord à cet endroit dans Pri Etz Chaim, ainsi que dans Shaar 1, chapitre 7 : son Kéter descend dans la chambre supérieure (heikhal) du Saint des Saints de Béria, et les neuf Séfirot sont incluses dans Léa, etc.

אך ממ"ש במק"מ [במקדש מלך] פ' אמור דף צ' ע"א מלשון הרח"ו [הרבי חיים ויטאל] בפ"י מש"ש [מה שכתוב שם] בזהר בשעתא דכנס"י [דכנסת ישראל] אתערת כי אז מתעלים ט' נקודות שבכריאה משמע כמש"כ [כמה שכתוב], וכ"כ [וכן כתב] עוד בפ' אמור דק"יג ע"ב בשם הרח"ו [הרבי חיים ויטאל],

Cependant, d'après ce qui est écrit dans Mikdash Melekh, Parachat Emor, folio 90a, dans les termes de Rabbi Chaim Vital, qui explique ce qui est écrit à cet endroit dans le Zohar : « À l'heure où la Communauté d'Israël s'éveille », à savoir qu'alors les neuf points qui se trouvent en Béria s'élèvent, il ressort que les choses sont comme je l'ai écrit. Il l'écrit encore, dans Parachat Emor, folio 113b, au nom de Rabbi Chaim Vital ;

וגם בלקוטי הש"ס [הששה סדרים] להאריז"ל [להארי"י זכרוננו לברכה] דט"ז ע"ד ד"ה דע משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] לכי ומעטי א"ע [את עצמו]. כ' [כתב] אבל הכתר אינו זו ממקומו כו' ע"ש ונרשם שם מהרב ז"ל [זכרוננו לברכה / זכרונם לברכה] כנראה שהוא מהאריז"ל [מהארי"י זכרוננו לברכה] עצמו.

et aussi dans Likkutei HaShas de l'Arizal, folio 16d, dans le passage commençant par « Sache ce que nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : "Va et diminue-toi" », il est écrit : « Mais le Kéter ne quitte pas sa place », etc. Voir là-bas. Il y est indiqué « du Rav, de mémoire bénie », ce qui laisse penser que ces mots sont de l'Arizal lui-même.

ומה שיש להבין די הפע"ח [הפרי עץ חיים] הנ"ל איך יתיישב עם מ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער מיעוט הירח פ"ב [פרק ב'] ושמ"ח פ"ג [פרק ג'] מענין התלבשות ט"ס [ט' ספירות] שלה כו' אין כאן מקומו.

Quant à ce qu'il convient de comprendre — comment concilier les paroles de Pri Etz Chaim mentionnées plus haut avec ce qui est écrit dans Etz Chaim, Shaar Miut HaYareach (la Porte de la diminution de la lune), chapitre 2, et Shaar 48, chapitre 3, au sujet de l'enveloppement de ses neuf Séfirot, etc. — ce n'est pas ici le lieu de l'exposer.

ועיין בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ צו ומ"ש בענין לכו ומעטי כו'. והנה לפמ"ש [לפי מה שכתוב] בזהר הרקיע בפ' פקודי דף רל"ד ג"כ הכתר שלה אינו מכלל ט"ס [ט' ספירות] הנ"ל כי הוא הנקודה השרשית שלה).

Voir aussi le Ramaz au début de Parachat Tsav, ainsi que ce qui est écrit au sujet de «Va et diminue-toi», etc. Or, d'après ce qui est écrit dans Zohar HaRakia sur Parachat Pekoudei, folio 234, son Kéter ne fait pas non plus partie des neuf Séfirot mentionnées ci-dessus, car il est son point-racine.)

וענין הבירורים הוא לברר את הניצוצי קדושה דהיינו להוציא האוכל מן הפסולת שהניצוצי קדושה נפלו בבי"ע בק"נ [בקליפת נוגה] ונתערבו בפסולת המרובה על האוכל שהוא בחי' התערובות הטוב עם הרע בתכלית כתערובות הכסף בסיגים.

Or, le travail de clarification consiste à clarifier les étincelles de sainteté, c'est-à-dire à extraire la nourriture du déchet. Car les étincelles de sainteté sont tombées dans Béria, Yetsira et Assiya, dans la kelipa noga, et se sont mêlées à un déchet qui l'emporte sur la nourriture. C'est là le degré où le bien et le mal sont mêlés au plus haut point, comme l'argent mêlé aux scories.

לכן הבירור הוא להפריד הטוב מן הרע לבלתי יהיו מעורבים ואז הרע מתפרד ונופל למטה.

La clarification consiste donc à séparer le bien du mal, afin qu'ils ne soient plus mêlés ; alors le mal se sépare et tombe vers le bas.

3 והנצוצי קדושה שהם הטוב שהוברר מתעלה למעלה בבחי' מ"נ [מ"יין נוקבין] להכלל באצי'. ונוכל להבין עד"מ ענין התערובות טו"ר [טוב ורע] וענין ההפרדה והבירור בעבודת ה' בנפש האדם. שמצד הנפש הבהמית הרי הוא מעורב טוב ורע יחדיו.

Et les étincelles de sainteté, qui sont le bien qui a été raffiné, s'élèvent vers le haut au niveau des mayin nukvin, afin d'être incluses dans Atsilout. Nous pouvons comprendre, par analogie, ce qu'est le mélange du bien et du mal, ainsi que leur séparation et leur raffinement dans le service de D.ieu au sein de l'âme humaine. Car, du côté de l'âme animale, le bien et le mal sont mêlés ensemble.

4 והגם שהוא עושה מצות ואינו עושה עבירות מ"מ בהעלם יש בו הרע שהרי יוכל להתאוות תאוה

Et bien qu'il accomplisse les mitsvot et ne commette pas de transgressions, le mal demeure néanmoins en lui à l'état latent, car il peut encore éprouver un désir intense ;

ועוד זאת שיוכל למצוא בנפשו איך התורה ומצות שמקיים אינם זכים ומיוחדים בתכלית לקיים רצון הבורא ית' לבד בלי שום פניה אחרת כי מתערב בזה איזו פניה וכוונה אחרת בפנימיותו.

et, de plus, il peut découvrir en son âme que la Torah et les mitsvot qu'il accomplit ne sont pas absolument pures et entièrement consacrées à l'accomplissement de la volonté du Créateur, béni soit-Il, seul, sans aucun autre motif ; car un autre motif et une autre intention s'y mêlent au plus profond de lui-même.

נמצא יש ת ערובות טו"ר [טוב ורע] אפילו בקיום התורה ומצות שהם בחי' לכושים דתורה ומצות שהוא מקיים.

Il s'ensuit qu'il y a un mélange de bien et de mal même dans l'accomplissement de la Torah et des mitsvot, qui constituent le niveau des vêtements de la Torah et des mitsvot qu'il accomplit.

5 ואצ"ל [ואין צריך לומר] בפנימית המדות דנה"ב [דנפש הבהמית] שלא נתהפכו עדיין מטבעם ותולדתם והרי בטבעם הם מעורבים טו"ר [טוב ורע] לפי שנלקחה מקליפת נוגה המעורבת טו"ר [טוב ורע] כנודע.

Et cela va sans dire [que cela vaut] dans la dimension intérieure des attributs émotionnels (midot) de l'âme animale, qui n'ont pas encore été transformés de leur nature et de leur caractère inné ; car, par nature, ils sont un mélange de bien et de mal, puisque l'âme animale provient de kelipat nogah, qui est elle-même un mélange de bien et de mal, comme on le sait.

וכשמתפלל בכוונה הנה ע"י שלהבת האהבה של הנפש אלקית הבאה מהתכונות בגדולת ה' אזי מתברר הטוב מן הרע.

Lorsqu'il prie avec intention (kavana), alors, par la flamme d'amour de l'âme divine, qui naît de la contemplation de la grandeur de D.ieu, le bien est raffiné et séparé du mal.

דהיינו שאז ימצא ויראה איך שהוא רחוק מה' כי מעשיו אינם זכים ומיוחדים להש"י [להשם יתברך] כדבעי.

C'est-à-dire qu'il découvrira et verra alors combien il est éloigné de D.ieu, car ses actes ne sont pas purs et consacrés à D.ieu, béni soit-Il, comme ils le devraient.

כי מחמת שיכין היטב ויתאמת אצלו בראי' [בראייה] חושיות ע"י ההתכונות וההעמקה בגדולת ה' איך שאפס זולתו ממש אז יבוש ויכלם ממעשיו

Car, lorsqu'il comprendra bien et que cela deviendra pour lui une réalité aussi manifeste qu'une perception sensorielle, grâce à la contemplation et à l'approfondissement de la grandeur de D.ieu — à savoir qu'en vérité, rien n'existe en dehors de Lui —, il sera alors honteux et confus de ses actes,

שהוא מבחוץ עדיין בבחי' יש ודבר ולגרמייהו עבדין כו' וישית עצות בנפשו לדחות הרע כו'.

car, extérieurement, il se situe encore au niveau d'un être et d'une chose, et « ils agissent pour eux-mêmes », etc. ; il établira alors dans son âme des conseils pour repousser le mal, etc.

נמצא ע"י התפלה נתגלה הרע מה שהיה תחלה מעורב בטוב ולא היה ידוע כלל שהוא רע שהיה נדמה לו שדרכו זכה וישרה עכשיו ע"י הבירור נתגלה הרע.

Il s'ensuit que la prière révèle le mal qui, auparavant, était mêlé au bien et n'était nullement reconnu comme mal ; il lui semblait que sa conduite était pure et droite. À présent, par le raffinement, le mal est révélé.

6 ועי"ז יופרד מן הטוב וישאר הטוב לבדו בלי תערובות רע. וכמו שהוא הבירור בנפשות האדם שהנפש אלקית מבררת את הנפש הבהמית בשעת התפלה.

Et par là, le mal sera séparé du bien, et le bien demeurera seul, sans mélange de mal. De même que s'opère le raffinement dans les âmes humaines, lorsque l'âme divine raffine l'âme animale au moment de la prière,

כך יובן עדי"ז למעלה ענין ירידת המלי' דאצי' לברר קליפת נוגה דבי"ע. דהנה הרפ"ח ניצוצי קדושה שנפלו בשבירת הכלים הם מעורבים בנוגה וכמשל תערובות הטו"ר [הטוב ורע] בנפש הבהמית שבאדם.

on comprendra de même, en haut, la descente de Mal'hout d'Atsilout pour raffiner la kelipa Nogah de Béria, Yetsira et Assiya. En effet, les 288 étincelles de sainteté qui sont tombées lors du brisement des réceptacles sont mêlées à Nogah, à l'image du mélange de bien et de mal dans l'âme animale de l'homme.

7 ולזאת ע"י ירידת המלי' בבי"ע לברר מבררת ומפרדת הטוב מהרע ואז הרע נפרד ונופל למטה והרפ"ח ניצוצים מתעלים למעלה ליכלל באצי'

C'est pourquoi, par la descente de Mal'hout dans Béria, Yetsira et Assiya afin d'opérer le tri, elle sépare le bien du mal ; alors le mal se sépare et tombe vers le bas, tandis que les 288 étincelles s'élèvent pour être incluses dans Atsilout.

ולכן בירור זה הוא דוקא ע"י ירידתה בבי"ע כי באצילות לא יגורך רע כלל ואף הקליפות דאצי"הם עומדים ג"כ בכריאה וכמ"ש ברבות בא פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] דקל"ב ד' בכסאו של הקב"ה אין דבר רע נוגע

C'est pourquoi ce tri s'effectue précisément par sa descente dans Béria, Yetsira et Assiya, car en Atsilout, « le mal ne résidera pas auprès de Toi » ; même les kelipot d'Atsilout se trouvent également en Béria. Ainsi qu'il est écrit dans [le Midrach] Rabba, [Parachat] Bo, section 15, folio 132d : « Rien de mauvais ne touche le trône du Saint béni soit-Il,

שנאמר לא יגורך רע (ועי' בזח"א [בזהר חלק א] בראשית דכ"ז רע"א ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם. נ"ב א' נ"ו סע"ב [סוף עמוד ב] פ' נח דס"ב רע"א וישב קפ"ח א' ויחי דרי"ט ב'. ח"ב [חלק ב'] משפטים ק"ג א' קי"ז סע"ב [סוף עמוד ב] כי תשא קצ"ג סע"ב [סוף עמוד ב].

comme il est dit : "Le mal ne résidera pas auprès de Toi." » (Voir aussi le Zohar, partie I, Berechit, folio 27a, en haut, et le Mikdash Melech à cet endroit ; 52a ; 56b, en bas ; Parachat Noa'h, folio 62a, en haut ; Vayéchev 188a ; Vayé'hi, folio 219b. Partie II : Michpatim 103a ; 117b, en bas ; Ki Tissa 193b, en bas.

ח"ג [חלק ג'] אמור ק"ה ב' ובגמרא פכ"ג דשבת קמ"ט ב' פ"ב [פרק ב'] דחגיגה די"ב סע"ב [סוף עמוד ב] ספ"ז דסוטה מ"ב א' סנהדרין דק"ג סע"א [סוף עמוד א] פ"ב [פרק ב'] דנדה י"ג ב' הכל מענין לא יגורך רע בתלים סי' ה').

Partie III : Emor 105b. Et dans la Guemara : chapitre 23 de Chabbat, 149b ; chapitre 2 de 'Haguiga, folio 12b, en bas ; fin du chapitre 7 de Sota, 42a ; Sanhédrin, folio 103a, en bas ; chapitre 2 de Nidda, 13b : tous ces passages portent sur le thème « Le mal ne résidera pas auprès de Toi », dans Tehilim, Psaume 5.)

וגם בבי"ע הרע נמצא רק בהלושים דבי"ע ששם יש רע שבכריאה מיעוטו רע וביצירה חציו רע ובעשי' [ובעשיה] רובו רע זהו הכל בלושים דבי"ע ולכן יורדת שם לברר.

Même en Béria, Yetsira et Assiya, le mal ne se trouve que dans les vêtements de Béria, Yetsira et Assiya, car le mal y est présent : en Béria, la part du mal est minoritaire ; en Yetsira, elle représente la moitié ; et en Assiya, elle est majoritaire. Tout cela se trouve dans les vêtements de Béria, Yetsira et Assiya. C'est pourquoi elle y descend pour opérer le tri.

(ועפ"י [ועל פי זה] יובן מה שאנו רואים שבשעת התפלה כשהאדם רוצה לדבק שכלו בגדולת הבורא ית' אזי נופלים לו מחשבות זרות המטרידים ומבלבלים אותו מה שלא היו נופלים לו כלל בכל היום כולו.

(Cela permettra de comprendre ce que nous observons : au moment de la prière, lorsqu'une personne veut attacher son intellect à la grandeur du Créateur, béni soit-Il, des pensées étrangères (machchavot zarot) lui viennent alors à l'esprit et la harcèlent et la troublent, [pensées] qui ne lui sont pas venues du tout pendant toute la journée.

והענין דדוקא מצד שבשעת התפלה הוא שעת הבירור להפריד הרע מהטוב ולדחותו ולכן יתאמץ גם הוא להתדבק בתכלית בהטוב ואינו רוצה להפרד מן הטוב כי כלחיותו מהטוב ומצד עצמו אין לו חיות וקיום כנודע.

L'explication est que, précisément parce que le moment de la prière est celui du tri, où le mal doit être séparé du bien et repoussé, lui aussi s'efforce alors de s'attacher entièrement au bien et ne veut pas en être séparé ; car toute sa force vitale provient du bien, et il ne possède par lui-même ni force vitale ni existence, comme on le sait.

משא"כ בכל היום כולו שלא בשעת הבירור שאזי הוא מעורב עם הטוב הנה הוא שוקט ונח על מקומו. וכך יובן למעלה דכשהמלי' [דכשהמלכות] יורדת לברר הרפ"ח אזי גם כללות קליפת נוגה רוצה לעלות כו' וכנזכר בפע"ח [בפרי עץ חיים]

En revanche, pendant le reste de la journée, qui n'est pas un moment de tri, lorsqu'il est mêlé au bien, il demeure tranquille et repose à sa place. On comprendra de même ce qui se passe en haut : lorsque Mal'hout descend pour opérer le tri des 288 [étincelles], l'ensemble de kelipat noga veut lui aussi s'élever, etc., comme il est mentionné dans Pri Etz 'Haim.)

(שער י"ח פ"ג [פרק ג']) כוונת הרחיצה בחמין בע"ש [בערב שבת] שהוא בחי' שלהובא דאשא הנמשך מלמעלה לדחות הק"נ [הקליפת נוגה] שלא תעלה כו'

(Cha'ar 18, chapitre 3), dans l'intention qui accompagne le bain d'eau chaude la veille de Chabbat, lequel correspond au niveau d'une « flamme de feu » (chalhova de'echah), attirée d'en haut pour repousser la kelipa noga, afin qu'elle ne s'élève pas, etc.

וז"ש [וזהו שכתוב] אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו. דהיינו שלא יתעלו רק הניצוצי קדושה לבדם שהובררו ולא הרע כו'.

Et c'est là [le sens de] ce qui est écrit : « Un feu marche devant Lui et embrase tout autour Ses adversaires » : c'est-à-dire que seules les étincelles de sainteté qui ont été raffinées doivent s'élever, à elles seules, et non le mal, etc.

ולכן אין ראוי שיפול לב האדם בקרבו ממה שנופלים לו מחשבות זרות בתפלה לומר שתפלתו אינה כלום

C'est pourquoi il ne convient pas qu'une personne perde courage en son cœur lorsque des pensées étrangères lui viennent à l'esprit pendant la prière, en se disant que sa prière ne vaut rien ;

דהא כך הוא המדה גם בענין הבירורים למעלה רק שיש לו לדחותם ולהסיח דעתו מהם וזהו כענין שלהובא דאשא הנ"ל:

car tel est également le processus dans le domaine des raffinements en haut. Seulement, il doit les repousser et en détourner son attention ; et cela est semblable à la notion de la « flamme de feu » mentionnée ci-dessus.

8 ב והנה בעליית המלי מבי"ע לאצילות ע"ז נאמר מי זאת עולה מן המדבר כתמרות עשן.

2. À présent, au sujet de l'élévation de Mal'hout de Béria, Yetsira et Assiya vers Atsilout, il est dit : « Qui est celle-ci qui monte du désert (midbar), semblable à des colonnes de fumée ? »

פ"י כשיורד' [כשיורדת] בבי"ע לברר נקרא' [נקראת] מדבר בתוס' [בתוספת] מ' פתוחה והוא מפני שמצד התלבשות' בבי"ע לברר יכולים החיצונים לינק ממנה כיון

C'est-à-dire que lorsqu'elle descend dans Béria, Yetsira et Assiya pour raffiner, elle est appelée midbar, avec l'ajout d'un mem ouvert. Cela s'explique par le fait que, du fait qu'elle est revêtue dans Béria, Yetsira et Assiya afin d'y raffiner, les forces extérieures ('hitsonim) peuvent puiser leur nourriture en elle, puisque

שהיא מתלבשת שם בבחי' ההתלבשות ממש משא"כ בזמן שבהמ"ק [שבית המקדש] היה קיים אז היא בבחי' דבר עמים כו' שהוא בחי' ממשלה.

elle y est revêtue d'un revêtement véritable. En revanche, à l'époque où le Temple se tenait, elle était alors au niveau de « Il soumet les peuples (yadber) », etc., ce qui correspond au niveau de la domination.

9 והענין דאז לא היתה יורדת לבי"ע כלל אלא היתה תמיד באצי". וזהו ענין דבימי שלמה קיימא סיהרא באשלמותא בבחי' יחוד פכ"פ [פנים בפנים] עם ז"א באצילות.

L'explication est qu'alors elle ne descendait nullement dans les mondes de Béria, de Yetsira et d'Assiya, mais demeurait toujours à Atsilout. C'est là le sens de [l'expression] selon laquelle, aux jours de Chlomo, « la lune se tenait dans sa plénitude », au niveau d'une union face à face avec Zeir Anpin à Atsilout.

אך לפי זה [לפי זה] צ"ל לכאורה דא"כ איך היו מתבררים הרפ"ח ניצוצין שנפלו מכבר בשבירה לבי"ע שהם מתבררים ע"י המלי וכמ"ש בפ"י ותתן טרף.

Mais, selon cela, il faudrait apparemment demander : si tel est le cas, comment les 288 étincelles ont-elles été affinées ? Elles étaient tombées depuis longtemps dans les mondes de Béria, de Yetsira et d'Assiya lors du brisement [des réceptacles], et sont affinées par Mal'hout, comme il est écrit dans l'explication de « Et elle donne la nourriture ».

10 וא"כ כיון שאז לא היתה המלי יורדת כלל לבי"ע א"כ איך היו מתבררים. אך הענין דאע"פ [דאף על פי]

שאז לא היתה יורדת כלל לבי"ע מ"מ היו מתבררים

Et donc, puisque Mal'hout ne descendait alors aucunement dans Béria, Yetsira et Assiya, comment les étincelles étaient-elles affinées ? Mais voici l'explication : bien qu'elle ne descendît alors aucunement dans Béria, Yetsira et Assiya, les étincelles étaient néanmoins affinées,

הניצוצים מחמת היחוד ז"נ [זעיר אנפין ונוקבא] שה"י [שהיה] באצילות פב"פ [פנים בפנים] ואז מחמת רוב גילוי האור באצילות ממילא היו מתבררים הניצוצים ונכללים בהמלי כנר בפני אבוקה מעוצם הגילוי כו'.

du fait de l'union de Zeir Anpin et de Noukva, qui étaient face à face dans Atsilout. Alors, grâce à l'abondance de la révélation de lumière dans Atsilout, les étincelles étaient affinées d'elles-mêmes et incluses en Mal'hout, comme une flamme de bougie devant une torche, sous l'effet de l'intensité de la révélation, etc.

ודוקא עתה בזמן הירידה (שאינן הגילוי כמו אז) היא נצרכת לירד לבי"ע לבררם. וזהו שורש ענין ההפרש בין ידבר למדבר שכשהיא מיוחדת במאצילה באצי' ובירור הניצוצות הוא ממילא.

Et c'est précisément maintenant, à l'époque de la descente — lorsque la révélation n'est pas comme elle l'était alors — qu'elle doit descendre dans Béria, Yetsira et Assiya pour les affiner. Telle est la racine de la différence entre yadber et midbar : lorsqu'elle est unie à son Émanateur dans Atsilout, l'affinement des étincelles se fait de lui-même ;

דהיינו שמתבטלים מעוצם הגילוי הם מתבטלים ממילא. משא"כ כשמוכרחת לירד לבי"ע לבררם נקראת מדבר בתוס' [בתוספת] מ' פתוחה.

autrement dit, étant annulées par l'intensité de la révélation, elles le sont d'elles-mêmes. En revanche, lorsqu'elle est contrainte de descendre dans Béria, Yetsira et Assiya pour les affiner, elle est appelée midbar, avec l'ajout d'un mem ouvert.

וביאור הענין מבואר במ"א ע"פ מאמר הזח"א [הזהר חלק א] פ' ויצא (דקמ"ח ע"א) ע"פ קומה ה' למנוחתך דזהו ההפרש בין המשכן שה"י [שהיה] במדבר לבית עולמים שנקרא מנוחה.

L'explication de la chose est exposée ailleurs, à propos de l'enseignement du Zohar, première partie, parachat Vayetse (folio 148a), sur [le verset] «Lève-toi, D.ieu, vers Ton lieu de repos»: telle est la différence entre le Michkan, qui se trouvait dans le désert, et la Maison éternelle (Beis Olamim), appelée «lieu de repos» (menou'ha).

לפי שענין בירור הניצוצות ישנו בכ"י בחי' הא' כמ"ש ותתן טרף כו' שהיא לשון מלחמה עד"מ המלך יוצא לקראת

Car l'affinement des étincelles se déroule selon deux modalités. La première est celle qu'évoque le verset: «Elle donne du teref», etc. ; ce terme évoque la guerre. Ainsi, à titre d'analogie, un roi sort à la rencontre

שונאו באשר הוא שם ונלחם עמו עד שמכניעו וכך הוא ענין ירידת המלי' בבי"ע לברר שהוא בחי' היציאה למקום השונא באשר הוא שם להכניעו.

de son ennemi là où il se trouve, et combat avec lui jusqu'à le soumettre. Il en va de même de la descente de Mal'hout dans Béria, Yetsira et Assiya pour les affiner: c'est le niveau où elle sort vers le lieu de l'ennemi, là où il se trouve, afin de le soumettre.

ולכן היה המשכן במדבר שהיא מקום יניקת החיצונים ודוקא לשם נמשך הגילוי להכניעם ובחי' זו היא דרך המלחמה

C'est pourquoi le Michkan se trouvait dans le désert, lieu où les forces extérieures puisent leur vitalité; c'est précisément là que la révélation était attirée afin de les soumettre. Cette modalité est la voie de la guerre.

(והנה דרך המלחמה לפעמים מתכוין ליתן מקום לשונאו שיגביר באיזו מלחמה קטנה כדי לנצחו במלחמה הגדולה ממנה. כי לפעמים לא סגי בלאו הכי.

(Or, dans la stratégie de guerre, il arrive que l'on choisisse de laisser à son ennemi la possibilité de l'emporter dans une petite bataille, afin de le vaincre dans une bataille plus grande ; car parfois, il n'y a pas d'autre moyen.

וכך עד"מ בענין ירידת המלי דלכך נק' אז מדבר במ' פתוחה שנותן מקום ליניקת החיצונים כדי לנצחם במלחמה הגדולה להוציא בלעם מפיהם כמ"ש חיל בלע ויקאנו כו' וכענין עת אשר שלט האדם באדם לרע לו.

De même, par analogie, dans la descente de Mal'hout : c'est pourquoi elle est alors appelée mid-bar, avec un mem ouvert, car elle laisse aux forces extérieures la possibilité de puiser leur nourriture, afin de les vaincre dans la grande bataille et de leur faire rejeter ce qu'elles ont englouti, comme il est écrit : « Il a englouti des richesses, et il les vomira », etc., et comme dans le cas de « un temps où l'homme domina l'homme pour son malheur ».

אך כ"ז [כל זה] הוא בבחי' הבירור שבדרך מלחמה אמנם הבחי' השנית בענין הבירורים הוא שלא בדרך מלחמה. והיינו כמו עד"מ למטה במלכותא דארעא הנה מלך גדול ונורא שכבר נודע ידו

Mais tout cela relève du mode de raffinement qui s'accomplit par la guerre. Le second mode de raffinement, en revanche, ne s'accomplit pas par la guerre. Cela correspond, par analogie, à ce qui se passe ici-bas dans un royaume terrestre : un roi grand et redoutable, dont la puissance est déjà connue

כי חזקה היא וחכמתו רבה עד שאינו צריך ל צאת נגד שונאו להלחם בו ולהכניעו רק מחמת התפשטות גדולתו במקומו ממילא מוכנעים וכפופים וכמו שמצינו דבר זה בשלמה המלך ע"ה [עליו השלום] (כמבואר במלכים א' ה').

pour être forte et dont la sagesse est grande, si bien qu'il n'a pas besoin de sortir contre son ennemi pour le combattre et le soumettre ; au contraire, la manifestation de sa grandeur dans son propre domaine suffit à les soumettre et à les faire plier d'eux-mêmes. Nous trouvons cela chez le roi Chlomo, que la paix soit sur lui (comme cela est expliqué dans I Kings 5).

וכך יובן עד"מ למעלה שיש ג"כ בירור ניצוצות עד"ז שלא בדרך מלחמה אלא בהמשכת אור א"ס למטה

On comprendra ainsi, par analogie, qu'en haut aussi, il existe un raffinement des étincelles de cette manière, non par la guerre, mais par l'attraction vers le bas de la Lumière infinie (Or Ein Sof)

כמו שהוא למעלה בעולם האצילות ממילא נעשה ביטול הסט"א [הסטרא אחרא] כביטול הנר בפני האבוקה שהאבוקה היא במקומה

telle qu'elle se trouve en haut, dans le Monde d'Atsilout ; [alors] la sitra a'hra (l'autre côté) est annulée d'elle-même, comme une chandelle s'annule devant une torche : la torche demeure à sa place,

וכל הנרות הקטנים ממילא בטלים בהתקבץ כל אורות הנרות לאבוקה מחמת המשכתם אחריה ונדעכים ממקומם וא"צ [ואין צריך / ואינו צריך] לירד למקום הקליפות להכניעם כו'.

et toutes les petites chandelles sont annulées d'elles-mêmes lorsque toutes leurs lumières se rassemblent en la torche, parce qu'elles sont attirées à sa suite ; elles s'éteignent là où elles se trouvent, et il n'est pas nécessaire de descendre dans le domaine des kelipot pour les soumettre, etc.

11 והנה עד"ז היה הבירור בזמן הבית כו' דהגם שלא היתה יורדת המלי' בבי"ע לברר בחי' מלחמה. מ"מ היה הבירור באופן נעלה יותר.

Or, c'est de cette manière que se faisait le raffinement à l'époque du Temple, etc. : bien que Mal'hout ne descendît pas dans Béria, Yetsira et Assiya pour raffiner selon le mode de la guerre, le raffinement s'effectuait néanmoins d'une manière plus élevée.

דהיינו לפי שאז היה זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] פב"פ [פנים בפנים] שעל כן היה גילוי גדול מאד מא"ס ב"ה ע"י יחוד זה דזו"נ [דזעיר אנפין ונוקבא] שבאצילות

C'est-à-dire que, puisqu'alors Zeir Anpin et Noukva étaient face à face, il y avait une très grande révélation de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, grâce à cette union de Zeir Anpin et de Noukva dans Atsilout ;

אזי ממלא היו מתבטלים הקליפות מעוצם הגילוי הזה שבאצ"י והיו נכללי' [נכללים] הניצוצי' שבהם כנר באבוקה

les kelipot étaient alors annulées d'elles-mêmes par l'intensité de cette révélation dans Atsilout, et les étincelles qu'elles contenaient s'y trouvaient incluses, comme une bougie dans une torche.

לכן נק' בחי' זו מנוחה שא"צ [שאינ צריך / שאינו צריך] לבחי' מלחמה (ועיין בע"ח [בעץ חיים] שער מיעוט הירח ספ"ב [סוף פרק ב'] ואח"כ כאשר נבנה בית ראשון ע"י שלמה כו' בין בשבת בין בחול כו'.

C'est pourquoi ce niveau est appelé « repos » (menou'ha), car le mode de la guerre n'est pas nécessaire. (Voir aussi Etz Chaim, Shaar Miut HaYareach, à la fin du chapitre 2 : « Et ensuite, lorsque le Premier Temple fut construit par Chlomo », etc., « aussi bien le Chabbat que les jours de semaine », etc.)

וצי"ע [וצריך עיון] ממ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ צו ורחל יורדת בבריא כו' ובזמן בהמ"ק [בית המקדש] לתת טרף לביתה וכ"מ [וכן משמע] בזהר פ' יחי דרכ"ט סע"ב [סוף עמוד ב] ודף ר"נ ע"א ובפ' יתרו דס"ז ע"ב, וי"ל [ויש לומר] דירידתה אז היה

Toutefois, cela demande examen au regard de ce qu'écrit le Ramaz au début de la paracha Tsav : « Et Ra'hel descend en Béria », etc., « et, à l'époque du Temple, pour donner la nourriture à sa maison » ; cela ressort également du Zohar, paracha Vayé'hi, folio 229b, en bas, et folio 250a, ainsi que paracha Yitro, folio 67b. On peut dire que sa descente, alors,

רק להיכל ק"ק [קדש הקדשים] דבריא כמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] פ' יתרו שם והוא מהפע"ח [מהפרי עץ חיים] ש"א [שער א'] פ"ז [פרק ז']. ובכח זה היו מתבררים הבירורים כו' וע' בסש"ב [בספר של בינונים] ח"א [חלק א'] פנ"ג [פרק נ"ג]

n'allait que jusqu'à la salle du Saint des Saints de Béria, comme l'écrit le Ramaz à cet endroit, dans la paracha Yitro ; il le tient de Pri Etz Chaim, Shaar 1, chapitre 7. C'est par cette force que s'effectuait le raffinement des éléments à raffiner, etc. (Voir aussi Sefer Shel Beinonim, partie I, chapitre 53.)

משא"כ אחר החורבן שירדה המלי פלאים ונתמעט אורה בימי החול כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שם לכך א"א להיות בירור הניצוצות ע"ד הנ"ל לכך צ"ל הבירור ע"י התלבשותה בק"נ [בקליפת נוגה] לברר

Mais, après la destruction, lorsque Mal'hout descendit de manière prodigieuse et que sa lumière diminua les jours de semaine, comme il est écrit dans Etz Chaim, à cet endroit, le raffinement des étincelles ne peut plus se faire de la manière décrite plus haut. Il faut donc que le raffinement s'accomplisse par son revêtement dans la kelipat noga, afin de raffiner.

(ועמ"ש כעין זה בפ' בראשית סד"ה הן האדם היה כו'). וזהו שנקראת עתה מדבר במ"ם פתוחה מצד שמתלבשת בק"נ [בקליפת נוגה] לברר כו'.

(Voir ce qui est écrit dans le même sens dans la paracha Béréchit, à la fin du discours commençant par « Voici que l'homme est devenu », etc.) C'est pourquoi elle est maintenant appelée midbar, avec un mem ouvert : parce qu'elle se revêt dans la kelipat noga afin de raffiner, etc.

אבל מ' סתומה הוא בחי' בינה עלמא דחירות לפי שאין שם יניקה כו' ונקי ג"כ יין המשומר משי"ב [מששת ימי בראשית].

Mais le mem fermé représente le niveau de Bina (compréhension), « le monde de la liberté », car aucune force extérieure ne peut y puiser de vitalité, etc. ; il est également appelé « le vin préservé depuis les six jours de la Création ».

וזהו מי זאת עולה מן המדבר כתמרות עשן כו' הוא הרפ"ח שנברר"י [שנבררים] שעולים בהעלאת מ"יין [מ"יין נוקבין] כדמיון העשן כמ"ש במ"א:

Et c'est là [le sens de] « Qui est celle-ci qui monte du désert comme des colonnes de fumée », etc. : ce sont les 288 étincelles qui sont affinées et s'élèvent lors de l'élévation des mayin noukvin, comme la fumée, ainsi qu'il est expliqué ailleurs.

12 ג ועוד זאת הטעם שנק' מדבר. כי הנה הטעם שהמדבר אינו מגדל צמחים הוא מפני תוקף חום השמש שבו וענין משל זה דתוקף החום הוא מרמז לבחי' עליי' [עלייה] המל' מבי"ע לאצילות

3. Il est encore une autre raison pour laquelle elle est appelée midbar. Si le désert ne fait pas pousser de plantes, c'est en raison de l'intensité de la chaleur du soleil qui y règne ; cette image de la chaleur intense évoque le niveau de l'ascension de Mal'hout de Béria, Yetsira et Assiya vers Atsilout,

שהוא בבחי' גבורות וצמאון כמ"ש למען יזמרח כבוד כו' קארי תדיר ולא שכיך וע"ז נאמר אל תחרש ואל תשקוט אל.

qui relève des Guevourot et de la soif, comme il est écrit : « Afin que la gloire Te chante des louanges », etc. : « elle appelle constamment et ne se tait pas ». À ce sujet, il est dit : « Ne garde pas le silence et ne reste pas immobile, ô D.ieu. »

13 וזהו ענין תוקף החום תגבורת האהבה וכנזכר בפ' בלק דקצ"א ע"פ שחורה אני ונאווה. מגו דחיקו ורחימו אזעירת גרמה

Et tel est le sens de l'ardeur de la chaleur : l'intensification de l'amour, comme il est mentionné dans la paracha de Balak, folio 191, à propos [du verset] « Je suis noire, mais belle » : « Sous l'effet de la détresse et de l'amour, elle s'est faite petite »,

והיינו שמכל הפרצוף שלה שהיתה בבי"ע נעשית רק נקודה א' באצ"י. והוא בחי' הביטול בתכלית כמבואר באריכות בביאור מאמר הנ"ל.

c'est-à-dire que, de toute sa configuration (partsouf), qui se trouvait dans les mondes de Béria, de Yetsira et d'Assiya, elle devient un simple point en Atsilout. C'est là le niveau d'une annulation de soi (bitoul) absolue, comme l'explique longuement le commentaire du maamar mentionné ci-dessus.

14 ונקודה זו הוא בחי' כתר דמלי' שנשאר באצי' תמיד וגם הטי"ס [הטי' ספירות] שירדו בבי"ע עולים בגבורה וצמאון באצילות

Et ce point est le niveau de Kéter de Mal'hout, qui demeure toujours en Atsilout ; et les neuf Séfirot qui sont descendues en Béria, Yetsira et Assiya remontent elles aussi vers Atsilout avec Guevoura et une ardente soif,

וזה נמשך להם מבחי' הכתר שבאצי' תמיד ואז נעשית נקודה תחת יסוד והוא בחי' נקודת הכתר כנ"ל וזהו ענין במדבר.

et cela leur vient du niveau de Kéter qui demeure toujours en Atsilout. Alors elle devient un point sous Yessod, c'est-à-dire le point de Kéter mentionné plus haut. Tel est le sens de « dans le désert » (bamidbar).

כי בחי' זו דכתר הוא הרצון שלמעלה מהחכמה ליכלל במאצילה והוא כמשל המדבר שאין בו שום צמיחה

Car ce niveau de Kéter est la volonté, au-dessus de 'Hokhma, d'être incluse dans son Émanateur ; il est semblable au désert, où rien ne pousse,

רק בחי' דומם ממש בחי' העפר מחמת תוקף החום כך הוא ענין תוקף ביטול זה ורצון זה עד שהיא בבחי' דומם לגבי מאצילה נקודה א' כו' אזעירת גרמה וזהו ומדברך נאווה.

où il n'y a que le niveau du véritable inanimé, celui de la poussière, sous l'effet de l'intensité de la chaleur. Ainsi en est-il de l'intensité de cette annulation de soi (bitoul) et de cette volonté : elle devient comme l'inanimé face à son Émanateur, un point unique, etc. : « elle s'est faite petite ». Tel est le sens de « et ta parole (midbarekh) est belle ».

פ"י זו העליה דמלי' שעולה מבי"ע בבחי' גבורות שאז נקי' מדבר לשון דיבור למען יזמרך כבוד כו'

C'est-à-dire : cette ascension de Mal'hout, qui remonte de Béria, Yetsira et Assiya avec les Guevourot, lorsqu'elle est appelée midbar, terme désignant la parole (dibour) : « afin que la gloire Te chante des louanges », etc.,

נאווה שכך היה כוונת המאציל ית' בתחלה שתדך ביי"ע בכדי שתתעלה אח"כ והירידה צורך עלייה וכנז"ל [וכנזכר לעיל].

est « belle » ; car telle était dès l'origine l'intention de l'Émanateur, béni soit-Il : qu'elle descende en Béria, Yetsira et Assiya afin d'être ensuite élevée ; la descente est en vue de l'ascension, comme mentionné plus haut.

ועי' אמר דוד המלך ע"ה [עליו השלום] שהי' [שהיה] מרכבה למדת מל' ואמר כנגד מדתו צמאה לך נפשי
היא המל' מתי אבוא ואראה שתתעלה באצילות כו'.

À ce sujet, le roi David, que la paix soit sur lui, qui était un char pour l'attribut de Mal'hout, dit, en exprimant son propre attribut : « Mon âme a soif de Toi » — c'est Mal'hout —, « quand viendrai-je et paraîtrai-je ? », afin qu'elle soit élevée en Atsilout, etc.

15 והנה כמו שיש בחי' זו למעלה במדת מלכות שיורדת בבי"ע והירידה צורך עליי' [עלייה] לברר ולהעלות
כו'

Or, de même que ce niveau existe en haut dans l'attribut de Mal'hout, qui descend dans Béria, Yet-sira et Assiya — et que cette descente a pour but l'élévation, afin de raffiner et d'élever, etc. —

כך הוא בנפש האדם שהוא ניצוץ פרטי הנמשך ממדת מל' שמתלבש בגוף ונפש הבהמית דוגמת ירידת
השכינה בכדי לברר הנפש הבהמית.

il en va ainsi de l'âme de l'homme, qui est une étincelle particulière issue de l'attribut de Mal'hout et qui s'enveloppe dans le corps et l'âme animale, à l'image de la descente de la Chekhina (la Présence divine), afin de raffiner l'âme animale.

(וכמ"ש בפ' בראשית שם שזהו ענין וישלחוהו מגי"ע [מגן עדן] לעבוד את האדמה כו' ע"ש). ועיקר הבירור
בשעת התפלה שאז עולה בבחי' מדבר וצמאון

(Comme il est écrit dans la paracha Beréchit, à cet endroit, que tel est le sens de « Il le chassa du Gan Eden pour travailler la terre », etc. ; voir là-bas.) Le raffinement principal a lieu au moment de la prière, lorsqu'elle s'élève au niveau de midbar et de la soif,

והוא הבחי' צעקה שנת"ל [שנתבאר לעיל] שזה היא בחי' מדבר כדכתיב תעו במדבר כו' צמאים כו' ויצעקו
כו' ליכלל באורו ית'.

et c'est là le niveau du cri évoqué plus haut, qui est le niveau de midbar, comme il est écrit : « Ils errèrent dans le désert », etc., « assoiffés », etc., « et ils crièrent », etc., afin d'être incluse dans Sa lumière, béni soit-Il.

וזהו מדבר סיני והוא ענין הבירורים שהרע נפרד מהטוב בין למעלה ע"י המלי שמבררת כנ"ל. ובין
בנפש האדם ע"י התפלה

Tel est le désert du Sinaï : il s'agit du raffinement, par lequel le mal se sépare du bien, aussi bien en haut, par l'intermédiaire de Mal'hout qui raffine, comme indiqué plus haut, que dans l'âme de l'homme, par la prière.

(ובזה יובן ענין תיקון חצות כי אז מתחיל עליית המלי בבחי' מדבר וצמאון למען יזמרח כו' ולכן צריך
לבכות על ירידה זו של השכינה שהוצרך לירד ולהתלבש בק"נ [בקליפת נוגה] ועי"ז מוסיף כח למעלה
להיות עליית המלי

(Cela permet aussi de comprendre le sens du Tikoun 'Hatsot (la réparation de minuit) : c'est alors que commence l'élévation de Mal'hout au niveau de midbar et de la soif, « afin que la gloire Te chante », etc. C'est pourquoi il faut pleurer sur cette descente de la Chekhina, qui dut descendre et s'envelopper dans la kelipa noga ; par cela, on donne davantage de force en haut pour que Mal'hout puisse s'élever,

וגם ממשיך לה תענוג עליון ע"י עסק התורה שאחר חצות וכמבואר בפע"ח [בפרי עץ חיים] עד שבתפלת
השחר אח"כ היא עולה באצי' ממש וכן בנפש האדם ג"כ שאז שעתהכושר להתבונן בגדולת ה' להמשיך
גילוי יחוד א"ס ב"ה בנפשו):

et l'on attire également en elle un plaisir sublime par l'étude de la Torah après minuit, comme l'explique le Pri Etz Chaim, jusqu'à ce que, lors de la prière du matin, elle s'élève ensuite véritablement dans Atsilout. Il en va de même pour l'âme de l'homme : c'est alors le moment propice pour méditer sur la grandeur de D.ieu et attirer dans son âme le dévoilement de l'unité de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il.)

16 ד ובכל זה יש לפרש המדרש רבה פ' במדבר פ"א בענין וידבר ה' אל משה במדבר סיני וז"ל [וזה לשונו]

ע"פ ישאו מדבר ועריו חצרים וגו'

4. À la lumière de tout cela, nous pouvons expliquer le Midrach Rabba, Parachat Bamidbar, chapitre 1, à propos de « Havaya parla à Moché dans le désert du Sinaï ». Voici ses termes : À propos du verset « Que le désert et ses villes élèvent [la voix], les villages... », etc.

(בישע"י [בישעיה] סי' מ"ב י"א) לנשיא שנכנס למדינה וראו אותו בני המדינה וברחו. נכנס לשניה וברחו מלפניו.

(Isaïe, chapitre 42, [verset] 11) : [On peut comparer cela] à un prince qui entra dans une province. Les habitants de la province le virent et s'enfuirent. Il entra dans une deuxième province, et ils s'enfuirent de devant lui.

נכנס לעיר חריבה וקדמו אותו והיו מקלסין אותו אמר הנשיא זו העיר טובה היא מכל המדינות כאן אני בונה כס נאה כאן אני דר.

Il entra dans une ville dévastée; ses habitants vinrent à sa rencontre et le louaient. Le prince dit: « Cette ville est meilleure que toutes les provinces. C'est ici que je bâtirai un beau trône; c'est ici que je résiderai. »

כך כשבא הקב"ה לים ברח מלפניו שנאמר הים ראה וינוס וכן ההרים רקדו כאלים בא במדבר חריבה קדמה אותו וקילסה אותו

De même, lorsque le Saint béni soit-Il vint à la mer, celle-ci s'enfuit de devant Lui, comme il est dit: « La mer vit et s'enfuit »; et de même, « les montagnes bondirent comme des béliers ». Il vint dans le désert dévasté; celui-ci vint à Sa rencontre et Le loua,

שנאמר ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירונו יושבי סלע אמר זו העיר טובה לי מכל המדינות. comme il est dit: « Que le désert et ses villes élèvent [la voix], les villages habités par Kédar; que les habitants du rocher chantent. » Il dit: « Cette ville m'est plus chère que toutes les provinces;

בו אני בונה כנסיה ודר בתוכו התחילו שמחים שהקב"ה דר בתוכו שנאמר ישושום מדבר וציה עכ"ל [עד כאן לשונו].

c'est en elle que je bâtirai une maison d'assemblée (knessia) et que je résiderai. Ils se mirent à se réjouir de ce que le Saint béni soit-Il résidait en elle, comme il est dit: « Le désert et la terre aride se réjouiront. » Fin de citation.

17 והענין כי עיקר עסק התורה הוא להיות בבחי' ביטול באור א"ס ב"ה לגמרי וכמ"ש ולא תחללו שלא להיות בחי' חלל כמאמר דוחק רגלי השכינה כביכול כו'

L'explication est que l'essence de l'étude de la Torah consiste à se tenir dans un état d'annulation de soi (bitoul) complète devant la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, comme il est écrit : « Vous ne profanerez pas » (techalelu), c'est-à-dire qu'il ne faut pas être au niveau du vide (chalal), selon l'expression : « Il foule les pieds de la Chekhina », pour ainsi dire, etc.

ולכן כל האומר אין לי אלא תורה היינו שהוא בחי' לי יש ודבר אפילו תורה אין לו. וכמ"ש מזה בד"ה ועשית ציץ ובד"ה בחדש השלישי לצאת בניי [בני ישראל] מאמ"צ [מארץ מצרים].

C'est pourquoi « quiconque dit : "Je n'ai que la Torah" », c'est-à-dire quiconque se trouve dans l'état du « moi », d'une entité (yesh), d'une chose, « n'a même pas la Torah ». Il est également écrit à ce sujet dans le discours commençant par « Et tu feras un tsits », ainsi que dans le discours commençant par « Au troisième mois après la sortie des enfants d'Israël du pays d'Égypte ».

18 והנה בחי' ים הוא מים תחתונים וכמ"ש יהי רקיע ויהי מבדיל כו' דהיינו המקור להתהוות יש ודבר נפרד משא"כ מים עליונים הם עלמין סתימין דלא אתגליין כו' שהם בבחי' ביטול.

Or, le niveau de la « mer » correspond aux eaux inférieures, comme il est écrit : « Qu'il y ait un firmament et qu'il sépare », etc. : c'est-à-dire la source de l'apparition d'un être et d'une chose séparée. En revanche, les eaux supérieures sont les mondes cachés (almin setimin), qui ne sont pas révélés, etc., et qui relèvent de l'annulation de soi.

ובמא"א [ובמאורי אור] אות יו"ד סט"ז ים נקי היצירה ומלכו' [ומלכות] שבה נקי ים סוף סופא דדרגין עכ"ל [עד כאן לשונן] והוא ממ"ש בזח"ג [בזהר חלק ג] שלח קס"ג ב'.

Et dans Me'orei Or, lettre yod, section 16 : « Yetsira est appelée "mer", et la Mal'hout qui s'y trouve est appelée Yam Souf (la mer des Joncs), la fin (sofa) des degrés. » Fin de citation. Cela est tiré de ce qui est écrit dans le Zohar, partie III, Chela'h, 163b.

19 והיינו כי בריאה נקי עלמין סתימין ויצירה הוא עלמא דאתגלייא כמשל המחשבה והדבור כמ"ש בד"ה מי מנה עפר יעקב.

C'est-à-dire que Béria est appelée les mondes cachés, et Yetsira, le monde révélé (alma de-itgalya), comme dans l'analogie de la pensée et de la parole, ainsi qu'il est écrit dans le discours qui commence par « Qui a compté la poussière de Yaakov ».

ולכן נקי יצירה מים תחתונים לגבי הבריאה. וכמו ההפרש שבין שרפים ובין חיות ואופנים שמתנשאים ברעש גדול כו'

C'est pourquoi Yetsira est appelée les eaux inférieures par rapport à Béria. Cela ressemble à la différence entre les séraphins et les 'Hayout et les Ofanim, qui « s'élèvent dans un grand bruit », etc. ;

לפי שהשרפים כבריאה שם מאיר אור א"ס בגילוי והם משיגים ע"כ הם אומרים קדוש כו'. אבל החיות והאופנים שהם ביצירה ואין משיגים האור לכן מתנשאים ברעש כו'.

car les séraphins se trouvent en Béria, où la Lumière infinie se révèle et où ils la saisissent ; c'est pourquoi ils disent : « Saint », etc. Mais les 'Hayot et les Ofanim, qui se trouvent en Yetsira et ne saisissent pas la lumière, s'élèvent donc dans le bruit, etc.

20 ולכן עיקר עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] מתחיל ביצירה. כמ"ש במא"א [במאורי אור] אות ע' [עין] סייז וז"ל

[וזה לשונו] אך אמיתית עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] הוא ק"נ [קליפת נוגה] מעורבת עם מט"ט [מטטרון]

C'est pourquoi l'essentiel de l'Arbre de la connaissance du bien et du mal commence dans le Monde de Yetsira, comme il est écrit dans Me'orei Or, lettre ayin, section 17. Voici ses paroles : « Mais le véritable Arbre de la connaissance du bien et du mal est la kelipa noga mêlée à Metatron,

כי ביצירה הטוב והרע שוים הם מעורבים עכ"ל [עד כאן לשונו] משא"כ כבריאה שרובו טוב ומיעוטו רע וגם אין מעורבים וכ"כ [וכן כתב] הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ וישב, ולכן מי הים הם מלוחים ואין ראויים לשתיה.

car dans Yetsira, le bien et le mal sont à égalité et mêlés. » Fin de citation. En revanche, dans Béria, la majeure partie est bonne et seule une petite partie est mauvaise, et ils ne sont pas non plus mêlés. C'est également ce qu'écrit le Ramaz au début de la parachat Vayéchev. C'est pourquoi les eaux de la mer sont salées et impropres à la consommation.

21 ובהיות כן זהו ענין הים ראה וינוס שברח מלפני הקב"ה, היינו כשראה גילוי אור א"ס ב"ה דקמיה כולא כלא חשיב ממש לא יוכל לעמוד ולקבל ביטול זה שא"כ היה כלא היה.

Cela étant, tel est le sens de « La mer vit et s'enfuit » : elle s'enfuit de devant le Saint béni soit-Il. Autrement dit, lorsqu'elle vit la révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, devant laquelle tout est véritablement considéré comme rien, elle ne put résister à cette annulation ni la recevoir, car alors elle aurait été comme si elle n'avait jamais existé.

שהרי עיקר בחינתו הוא בהיות יש ודבר נפרד עד ששם בחי' עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] כנ"ל.

Car son niveau essentiel consiste à être un être et une entité distincts, au point que le niveau de l'Arbre de la connaissance du bien et du mal s'y trouve, comme mentionné plus haut.

22 וכמ"ש כה"ג [כהאי גוונא] סדי"ה וכל העם רואים את הקולות בפ"י וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק דקאי על הערב רב שלא היו רואים את הקולות

Et comme il est écrit dans le même sens à la fin du discours commençant par «Et tout le peuple voyait les sons», à propos de l'explication de «Le peuple vit, trembla et se tint à distance»: cela désigne le mélange des peuples (erev rav), qui ne voyaient pas les sons,

שהם ההמשכות מאור א"ס ב"ה מה שאור א"ס שורה במה שבטל אליו. שלא רצו לקבל המשכה וביטול זה.

qui sont les émanations de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il: autrement dit, la Lumière infinie repose sur ce qui s'annule devant elle; or ils ne voulurent pas recevoir cette émanation et cette annulation,

כ"א ויעמדו מרחוק. לקבל מחיצוניות החיות שמאיר הקב"ה שע"י יוכלו להיות בבחינת יש שלהם אף שעכ"ז [שעם כל זה] מתפעלים מגדולת הקב"ה רק שהוא מרחוק כו'

mais plutôt «ils se tinrent à distance», afin de recevoir de la dimension extérieure ('hitsoniyout) de la force vitale que le Saint béni soit-Il rayonne, de sorte qu'ils puissent ainsi demeurer dans leur état de yesh. Bien qu'ils soient malgré tout touchés par la grandeur du Saint béni soit-Il, cela ne se produit que de loin, etc.;

היינו שאעפ"כ [שאף על פי כן] נשאר בבחי' יש כו', וע' כה"ג [כהאי גוונא] בזח"א [בוהר חלק א] ויצא דקס"ב ע"ב בפ"י והיו העטופים ללבן כו' אתכספן ומתעטפי מההוא זהרא ולא יכלי לקרבה לגביה כו'

c'est-à-dire que, malgré cela, il demeure au niveau de yesh, etc. Voyez aussi une idée analogue dans le Zohar, partie I, Vayetzei, folio 162b, à propos de l'explication de «Et les faibles (ha'atufim) furent pour Lavan», etc.: «Ils aspirent, mais s'en enveloppent et se tiennent à l'écart de cette splendeur, et ne peuvent s'en approcher», etc.;

ע"ש ומבואר במ"א, ועמ"ש מענין ים שהוא ביצירה ע"פ רפאני הוי' וארפא, ואמר עוד במדרש בפ"י ההרים רקדו כאילים דהיינו ג"כ שברחו מלפניו.

voyez là-bas; la chose est expliquée ailleurs. Voyez aussi ce qui est écrit au sujet de la «mer», qui se trouve dans Yetsira, à propos du verset «Guéris-moi, Havaya, et je serai guéri». Le Midrach dit encore, en expliquant «les montagnes bondirent comme des béliers», que cela signifie également qu'elles s'enfuirent de devant Lui.

כי ענין הרים אלו הם מ"ש למה תרצדון הרים גבנונים וכדפירש"י [וכדפירש רש"י] (פסחים קי"ח ב') שהם כחי הרי בתר טורי דפרודא, והיינו

Car ces montagnes sont celles dont il est écrit: «Pourquoi bondissez-vous, montagnes aux nombreux sommets?» Rachi explique (Pessa'him 118b) qu'elles sont les «montagnes de Bater», les montagnes de la séparation ; c'est-à-dire,

כי כמו הר הוא בליטה וגובה כך הוא ענין גסות הרוח שהוא כחי יש ודבר כו' משא"כ הר סיני דת"י [דתרגם יונתן] (בשופטים סי' ה')

de même qu'une montagne forme une saillie et s'élève, ainsi en va-t-il de l'arrogance (gasus haroua'h), qui relève de l'état de yesh, d'une entité, etc. À l'inverse, le mont Sinaï, selon la traduction de Yonatan (Juges, chapitre 5),

דהוא חליש וזעיר מכל טוריא היינו כחי ביטול וכחי מעט הגובה שבו זהו ע"ד שת"ח [שתלמיד חכם / שתלמידי חכמים] צ"ל בו שמינית שבשמינית כו' כמ"ש הפי בד"ה יביאו לבוש מלכות.

est le plus faible et le plus petit de toutes les montagnes : cela représente le niveau de l'annulation de soi (bitoul). Quant à la faible hauteur qu'il possède, elle correspond à [l'enseignement] selon lequel un érudit en Torah doit avoir en lui un huitième de huitième, etc., comme l'explique le discours commençant par «Qu'on apporte un vêtement royal».

משא"כ הרים הנ"ל שהם בבחי' יש וגסות ועז"נ [ועל זה נאמר] וכל הר וגבעה ישפלו כו' וע"כ רקדו וברחו שלא יכלו לקבל המשכה וביטול זה.

En revanche, les montagnes mentionnées plus haut sont au niveau de l'existence propre et de la grossièreté. À leur sujet, il est dit: «Toute montagne et toute colline seront abaissées», etc. C'est pourquoi elles bondirent et s'enfuirent, car elles ne pouvaient recevoir cet influx et cette annulation.

בא במדבר חריבה קדמה אותו וקילסה אותו שנאמר ישאו מדבר ועריו חצרים כו'. פי' לשון מדבר חריבה זהו ע"ד שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] על אלף השביעי וחד חרוב.

«Il vint dans le désert désolé; celui-ci vint à Sa rencontre et Le loua, comme il est dit: "Que le désert et ses villes élèvent [la voix], ainsi que les villages"», etc. L'expression «désert désolé» renvoie à ce que nos Sages, de mémoire bénie, ont dit au sujet du septième millénaire: «et un [millénaire] sera désolé».

שהוא מחמת עוצם גילוי אור א"ס יום שכולו שבת יום שכולו ארוך. לא יוכל גשמיות העולם לקבל חיות משם להיות

Cela tient à l'intensité de la révélation de la Lumière infinie, «le jour qui est entièrement Chabbat», «le jour qui est entièrement long»: la matérialité du monde ne pourra pas recevoir de force vitale de là-bas, de manière à être

כמו שהוא עתה בבחי' יש ודבר נפרד כו' ויהיו מים במים שבחי' מים תחתונים יהיו במדרגת מים עליונים עלמין סתימין כו'

comme elle l'est à présent, au niveau d'une existence propre et d'une chose séparée, etc. Et «l'eau sera dans l'eau»: le niveau des eaux inférieures sera celui des eaux supérieures, les mondes cachés, etc.,

שמעל לרקיע ופרסא המבדיל כו' ונק' זה וחד חרוב. בבחינת ביטול ע"ד נקודה תחת היסוד כו' ועי"ז יהי' [יהיה] אח"כ בנין חדש.

qui se trouvent au-dessus du firmament et du rideau séparateur (parsa), etc. C'est ce que l'on appelle «et un [millénaire] sera désolé»: un état d'annulation de soi, comparable au point sous Yesod, etc. Par ce moyen, une nouvelle construction aura lieu ensuite,

ביתר שאת בבחי' השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה שלא יהיו מעלימים ומסתירים כלל. avec une excellence accrue, au niveau des «nouveaux cieux et de la nouvelle terre que Je fais», qui ne voileront ni ne dissimuleront rien du tout.

23 וכמ"ש בת"א [בתורה אור] פ' ויצא גבי עשר אעשרנו לך. ואתעדל"ת [ואתערוטא דלתתא] זו הנשאר מן העילוי הראשון כו' יעו"ש [יעויין שם].

Comme il est écrit dans Torah Ohr, Parachat Vayetsé, à propos de «Je Te donnerai certainement la dîme»: «Et cet éveil d'en bas qui subsiste de la première élévation», etc.; voir là-bas.

ועיין עוד מענין וחד חרוב שם בד"ה ובבואה לפני המלך. עוי"ל [עוד יש לומר] כי הנה פ"י במדבר כו' לא ישב אדם שם.

Voir également, à propos de «et un jour de désolation», le maamar qui commence par «Et lorsqu'elle se présenta devant le roi», là-bas. On peut encore expliquer ainsi: quant au sens de «dans le désert», etc., «où nul homme n'avait habité»

יש לפרש בביאור אופנים הא' לגנאי. וכמ"ש בד"ה אני לדודי. דהיינו ארץ לא זרועה הם המעשים והדבורים והמחשבות אשר לא לה' המה כו'.

peut être interprété de deux façons. La première est négative, comme il est écrit dans le maamar qui commence par «Je suis à mon bien-aimé»: autrement dit, «une terre qui n'a pas été ensemencée» désigne les actes, les paroles et les pensées qui ne sont pas voués à D.ieu, etc.

וזהו אשר לא ישב אדם שם פי' אדם הוא כמ"ש ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם שם כו'

Et c'est là le sens de «où nul homme (adam) n'avait habité». «Homme» se comprend d'après ce qui est écrit: «Et au-dessus de la forme du trône, une forme ayant l'apparence d'un homme»; là-bas, etc. ;

ע"ש והיינו כמ"ש כתפארת אדם לשבת בית (ישעיה מ"ד י"ג). ופי' דקאי על התורה הנק' אדם.

voir là-bas. C'est ce qui est écrit: «comme la beauté d'un homme, pour habiter une maison» (Isaïe 44:13), ce qui a été expliqué comme faisant référence à la Torah, appelée «homme».

ובית הוא תשבע"פ [תורה שבעל פה] ע"ד א"ת [אל תקרי] בניך אלא בוניך כו'. (ועי' זח"ב [זהר חלק ב'] קי"ז ב' ח"ג [חלק ג'] קמ"א סע"ב [סוף עמוד ב]).

Et la «maison» désigne la Torah orale, selon l'interprétation: «Ne lis pas “tes enfants” (banayich), mais “tes bâtisseurs” (bonayich)», etc. (Voir aussi le Zohar, Part II, 117b ; Part III, 141b, à la fin.)

משא "כ בחיי מודומ"ע [מחשבה דבור ומעשה] של הבלי עולם נקי מדבר אשר לא ישב אדם הנ"ל שם.

En revanche, le niveau de la pensée, de la parole et de l'action consacrées aux vanités du monde est appelé «désert où nul homme», l'homme mentionné plus haut, «n'avait habité».

והוא ארץ חריבה לגנאי. ע"ד אמרם ז"ל [זכרוננו לברכה / זכרונם לברכה] ע"פ אמלאה החרבה לא נתמלאה צור אלא מחורבנה של ירושלים. הוא יראה שלם.

C'est une terre dévastée au sens négatif, conformément à ce que nos Sages, de mémoire bénie, ont dit à propos du verset: «Je serai comblée par celle qui est dévastée»: Tyr ne fut comblée qu'à la suite de la destruction de Jérusalem; [Jérusalem] est yira chalem (la crainte parfaite).

והבי' הוא לשבח ע"ד ההפך מזה וכמ"ש סד"ה ענין ימי המילואים שנתמלא יראה שלם ממילא נחרב תאוות נה"ב [נפש הבהמית] כו' כי ולאום מלאום יאמץ כו'.

Et le second sens est positif, l'inverse de celui-ci, comme il est écrit à la fin du discours commençant par «Le sens des jours de l'inauguration (miluim)» : lorsque [l'on] est rempli d'une crainte parfaite, les désirs de l'âme animale sont d'eux-mêmes anéantis, etc., car «une nation l'emportera sur l'autre», etc.

ועד"ז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] וחנינא בני די לו בקב חרובין כו' וכן רשב"י [רבי שמעון בר יוחאי] ור"א [ורבי אלעזר] בנו במערה איברי להו חרובא כו' (פ"ב [פרק ב'] דשבת דל"ג ע"ב).

Dans le même esprit, nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : «Et 'Hanina, mon fils, se contente d'un kav de caroubes (harouvine)», etc. De même, Rabbi Chimon bar Yo'hai et Rabbi Elazar, son fils, dans la grotte : «un caroubier (harouva) fut créé pour eux», etc. (chapitre 2 de Chabbat, 33b).

ופי' לא ישב אדם שם ע"ד מ"ש במ"א ע"פ והאיש משתאה לה מחריש כו' וע"ד לית דין בר נש כו'.

Et le sens de «nul homme n'y demeura» s'apparente à ce qui est écrit ailleurs au sujet de [ce verset] : «L'homme la regardait avec étonnement, gardant le silence», etc., ainsi qu'à l'expression «Ce n'est pas un être humain (bar nach)», etc.

ולכן לתקן בחי' מדבר הנ"ל מה שנפל במודמ"ע [במחשבה דבור ומעשה] אשר לא לה' המה בבחי' לא ישב אדם שם. זהו ג"כ ע"י ומדברך נאווה.

C'est pourquoi, pour rectifier le niveau de midbar mentionné ci-dessus — ce qui est tombé dans la pensée, la parole et l'action qui ne sont pas pour D.ieu, au niveau de «nul homme n'y demeura» —, cela aussi s'accomplit par «et ta parole (midbarekh) est belle»,

בבחי' תשובה שהיא ג"כ בבחי' לא ישב אדם שם שבמקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים הנק' אדם יכולים לעמוד כו'.

au niveau de la techouva, qui se situe elle aussi au niveau de «nul homme n'y demeura» : là où se tiennent ceux qui font techouva (baalei techouva), les justes parfaits, appelés «hommes», ne peuvent se tenir, etc.

אך עיקר המכוון כאן בפי' במדבר סיני זהו מה שנסתר פרצופה שהיה בבי"ע בבחי' כתפארת אדם כו' אדם תתאה ועולה באצילות להיות נקודה תחת יסוד. ע"ד אחד חרוב כו' כנ"ל.

Mais l'intention principale ici, dans le sens de «dans le désert du Sinäï», est que sa configuration (partsouf), qui se trouvait dans Béria, Yetsira et Assiya au niveau de «semblable à la beauté d'un homme», etc. — l'homme inférieur (adam tata'a) —, soit dissimulée, et qu'elle s'élève dans Atsilout pour devenir un point sous Yessod, dans l'esprit de «et un sera dévasté», etc., comme mentionné ci-dessus.

ומזה יומשך אח"כ להיות בבחי' אהל מועד. להיות בנין מחדש ביתר שאת ועמ"ש ע"פ ויסב אלקים את העם דרך המדבר כו':

De là découlera ensuite le niveau de la Tente d'assignation, afin qu'elle soit édifiée à nouveau avec une splendeur accrue. Voir aussi ce qui est écrit au sujet de [ce verset] : «D.ieu fit faire au peuple un détour par le chemin du désert», etc.

24 ה והנה אחר שביררה הניצוצי' בבי"ע והיא עולה בבחי' מ"נ [מיינ' נוקבין] ע"י גבורי' [גבורות] וצמאון שז"ש [שזהו שכתוב] מדבר כנ"ל

5. Or, après qu'elle a raffiné les étincelles dans les mondes de Béria, de Yetsira et d'Assiya, elle s'élève au niveau des mayin nukvin par les Guevourot et la soif — ce que désigne midbar, comme mentionné plus haut,

אזי אח"כ המשכי' מ"ד [מיינ' דוכרין] להמתיק גבורות דמ"נ [דמיינ' נוקבין] והוא ענין יחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] וכמ"ש כל צמא לכו למים

alors, ensuite, vient l'effusion des mayin doukhrin pour adoucir les Guevourot des mayin nukvin. C'est là l'union de Zeir Anpin et de Noukva, comme il est écrit : « Vous tous qui avez soif, allez vers l'eau »,

שהוא בחי' מ"ד [מיינ' דוכרין] הממתיק הגבורות וצמאון דמ"ל. וזהו בחי' אהל מועד שהוא בחי' היחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] שהיא בהיכל אהבה.

qui est le niveau des mayin doukhrin adoucissant les Guevourot et la soif de Mal'hout. C'est là le niveau de la Tente d'assignation, qui est le niveau de l'union de Zeir Anpin et de Noukva, dans le Heikhal de l'Amour (Heikhal Ahava).

וזהו שורש ענין הנז"ל [הנזכר לעיל] דברכת אהבת עולי' הוא בחי' אהל מועד כי ברכת אהבת עולם הוא היכל האהבה וזהו ענין וימינו תחבקני הנז' [הנזכר].

C'est là la racine de ce qui a été mentionné plus haut : la bénédiction Ahavat Olam est le niveau de la Tente d'assignation, car la bénédiction Ahavat Olam est le Heikhal de l'Amour. C'est le sens de « et Sa droite m'étreint », mentionné [plus haut].

ולמטה באדם הוא ענין קיום התורה ומצות כמבואר שם הטעם שהוא בחי' חיבוק (ועמ"ש ע"פ וארשתיך לי לעולם),

Et, au niveau inférieur, chez l'homme, cela correspond à l'accomplissement de la Torah et des mitsvot, dont la raison pour laquelle il s'agit du niveau d'une étreinte est expliquée là-bas (voir aussi ce qui est écrit à propos du verset : « Je te fiancerai à Moi pour toujours ») ;

וזהו ענין מ"ש וישק יעקב לרחל שבחי' יעקב נשפל ונמשך בהיכל ק"ק [קדש הקדשים] להשפיע המ"ד [המ"ן דוכרין] כו'.

et c'est le sens de ce qui est écrit : « Yaakov embrassa Ra'hel » : le niveau de Yaakov s'abaisse et se prolonge dans le Heikhal du Saint des Saints afin d'y dispenser les mayin doukhrin, etc.

וזהו ענין אהל מועד מלשון ונועדתי שהוא הצירוף של ונועדתי שהוא בחי' הדעת כדכתיב והאדם ידע שממנו נמשך ההשפעה ע"י בחי' היסוד

C'est là le sens de la Tente d'assignation : mo'ed, qui vient du mot venoadti (« Je me rencontrerai »), une permutation de venodati (« Je serai connu »), lequel est le niveau de Daat (connaissance), comme il est écrit : « Et l'homme connut » ; c'est de là que l'effusion se prolonge par le niveau de Yessod

(וכנודע בכונת הלולב ונראה דאהל מועד בחי' אהל אח"כ נמשך בחי' המשכה פנימי' [פנימיות / פנימית] וזהו מועד ונועדתי והאדם ידע כו' והוא ענין שים שלום)

(comme on le sait de la kavana du loulav. Il semble que, dans « Tente d'assignation », [« tente »] soit le niveau d'une tente ; ensuite se prolonge le niveau d'une effusion intérieure. C'est là mo'ed, venodati, « et l'homme connut », etc. ; et c'est le sens de [la bénédiction] Sim Chalom),

כי ביסוד ז"א מלובש יסוד דאבא שבו מוחין דאבא ודא"א וע"י שהוא בחי' התלבשות וגילוי התענוג העליון ולמטה בנפש הוא ענין שמחה של מצוה שהשמחה הוא בחי' גילוי בנפש מבחי' עונג ושמחת ה'

Car dans le Yessod de Zeir Anpin est revêtu le Yessod d'Abba, qui contient les mo'hin d'Abba et d'Arich Anpin ; par là se réalise le niveau du revêtement et de la révélation du plaisir suprême (taanoug). Et, en bas, dans l'âme, cela correspond à la joie d'une mitsva, car la joie est une révélation dans l'âme issue du plaisir et de la joie de D.ieu.

וזהו ענין לאשתאבא בגופא דמלכא שלמעלה מהג"ע [מהגן עדן] שהג"ע [שהגן עדן] רק זיו כו'. אבל ע"י ירידת הנשמה

Tel est le sens de «être absorbé dans le corps du Roi», qui est supérieur au Gan Eden, car le Gan Eden n'est que rayonnement, etc. Mais par la descente de l'âme,

הנה העלי' [העליה] היא כשהמלי' עולה מבי"ע בבחי' מ"נ [מ"ן נוקבין] היא מעלית ג"כ נשמות הצדיקים ממש ונכללי' [ונכללים] בה בבחי' מ"נ [מ"ן נוקבין] ואח"כ נמשך בהם ממש ג"כ המ"ד [המ"ן דוכרין] מיסוד ז"א וזהו בחי' לאשתאבא בגופא כו'.

L'ascension a lieu lorsque Mal'hout s'élève de Béria, Yetsira et Assiya au niveau des mayin noukvin : elle élève aussi avec elle les âmes des justes elles-mêmes, qui sont incluses en elle au niveau des mayin noukvin ; ensuite, les mayin doukhrin du Yessod de Zeir Anpin se déversent également en elles-mêmes. Tel est le niveau de «être absorbé dans le corps», etc.

25 והיינו דוקא ע"י התורה ומצות כי טפת מ"ד [מ"ן דוכרין] נמשך מה"ח [מה' חסדים] שמהם נמשך כל הרמ"ח מ"ע [מצות עשה] כנודע

Et cela se produit précisément par la Torah et les mitsvot, car la goutte de mayin doukhrin est attirée des cinq 'Hassadim, d'où proviennent les 248 commandements positifs, comme on le sait ;

וגם הטפת אבא נמשכת ע"י כל הרמ"ח אברים שמהם נמשכים הרמ"ח מ"ע [מצות עשה] וכמ"ש מזה במ"א ע"פ והיה לכם לציצית כו' ע"ש.

et la goutte d'Abba est elle aussi attirée par les 248 membres, d'où proviennent les 248 commandements positifs, comme il est écrit à ce sujet ailleurs, à propos du [verset] « Et cela sera pour vous comme des tsitsit », etc. ; voyez là-bas.

26 וזהו ג"כ שורש ענין הנזכר דבחי' זו דאהל מועד הוא ע"י משה והעלאה דבחי' מדבר סיני הוא ע"י אהרן.

C'est aussi là la racine de ce qui a été évoqué : ce niveau de la Tente d'Assignation est réalisé par Moché, tandis que l'élévation du niveau du désert du Sinaï est réalisée par Aharon.

שמה הוא שושבינא דמלכא פי' שמה הוא יסוד אבא לכך הוא השושבינא המוריד את החתן שהוא ז"א ו"ק [וי קצוות] דאצי' שירד ויתלבש ברמ"ח מ"ע [מצות עשה] גשמיים שהוא בחי' ירידה גדולה.

Car Moché est le « paranymphe du Roi » (chouchvina demalka), c'est-à-dire que Moché est le Yesod d'Abba. C'est pourquoi il est le paranymphe qui fait descendre le fiancé — Zeir Anpin, les six extrémités (vav ketzavot) d'Atsilout — afin qu'il descende et s'enveloppe dans les 248 commandements positifs matériels, ce qui constitue une grande descente.

27 וכמו עד"מ ירידת והתלבשות כח השכל שהוא רוחני במוח הגשמי שבאדם שהוא ירידה גדולה לפי

שהמוח גשמי אינו מערך ומהות שכל

Ainsi, à titre d'analogie, la descente et l'investissement de la faculté intellectuelle, qui est spirituelle, dans le cerveau physique de l'homme constituent une grande descente, car le cerveau physique n'est pas de même ordre ni de même nature que l'intellect,

שהוא רוחני וכמ"כ [וכמו כן] למעלה ממש שהרמ"ח מ"ע [מצות עשה] הם ענינים גשמיים [גשמיים] שהם נתלבשו בעשי' [בעשיה] גשמיים [גשמיים] והו"ק [והוי קצוות] שהם המדות דאצילות רמ"ח אברי' [אברים] דמלכא הם רוחניים בחי' אצי'

qui est spirituel. Il en va de même, à proprement parler, En haut : les 248 commandements positifs sont des réalités matérielles, investies dans l'Assiya physique, tandis que les six extrémités, qui sont les attributs émotionnels (midot) d'Atsilout — les 248 membres du Roi —, sont spirituelles et relèvent du niveau d'Atsilout,

שהרי אין ערוך כלל ביניהם ולזה הוא ירידה גדולה להיות התלבשות ו"ק [וי קצוות] דאצי' ברמ"ח מ"ע [מצות עשה] גשמיים כמו פי' קדש שבתפלין שהוא בחי' ח"ע [חכמה עילאה] שנתלבש באותיות הכתב גשמי ע"ג [על גבי] קלף גשמי.

car il n'existe entre eux aucune comparaison. C'est pourquoi l'investissement des six extrémités d'Atsilout dans les 248 commandements positifs matériels constitue une grande descente ; ainsi, le passage « Sanctifie » (Kadech) dans les tefillin, qui est le niveau de la 'Hokhma supérieure ('Hokhma Ila'a), investie dans les lettres d'une écriture matérielle sur un parchemin matériel.

28 וכן בכל המ"ע [המצות עשה]. ובחיי ירידה זו נקי חתן חות דרגא כיום חתונתו זו מתן תורה.

Et il en va ainsi pour toutes les mitsvot positives. Ce niveau de descente est appelé: «Un marié, qu'il descende d'un degré»; «Le jour de son mariage», c'est le don de la Torah.

לכן להיות ירידה זו הוא ע"י משה שהוא בחי' יסוד אבא והוא בחי' השושבינא דמלכא

Ainsi, cette descente s'opère par l'intermédiaire de Moché, qui est le niveau du Yessod d'Abba et le chochevin du Roi.

ויוכן זה ע"פ מ"ש בד"ה מצה זו בפ"י וענין מוחין דאבא שהוא הבחי' שלמעלה מסדר ההשתלשלות דקמיה כחשכה כאורה ומשם דוקא נמשך הכח להתלבש במצות מעשיות כגשמיות ע"ש גבי בעבור זה עשה ה' לי כו'.

Cela se comprendra d'après ce qui est écrit dans le discours commençant par «Cette matsa», dans l'explication de la notion des mo'hin d'Abba: ils constituent le niveau qui dépasse l'ordre de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), devant lequel «les ténèbres sont comme la lumière». C'est précisément de là que provient la force de s'envelopper dans les mitsvot pratiques, dans la matérialité. Voir là-bas, à propos de «C'est à cause de cela que Havaya a agi pour moi», etc.

29 ועמ"ש עוד מענין משה בד"ה ואלה המשפטים כו'. וזהו ויקם משה את המשכן שמה שהוא יסוד אבא

שושבינא דמלכא הוא הקים את המשכן

Et voyez aussi ce qui est écrit au sujet de Moché dans le discours commençant par «Et voici les ordonnances», etc. C'est là le sens de «Et Moché érigea le Michkan»: Moché, qui est le Yessod d'Abba, le chouchvina du Roi, est celui qui érigea le Michkan,

שהוא מלכות דאצי' שהמשיך בה גילוי בחי' ז"א הנקי מלכא ועי"ז נעשה קימה מעלייתא לבחי' המשכן ועי"ן מזה ברבות פקודי פנ"ב כמה חכמים היו שם כו'

qui est Mal'hout d'Atsilout, car il y fit pénétrer la révélation du niveau de Zeir Anpin, appelé «le Roi»; ainsi, le niveau du Michkan fut élevé de manière éminente. Voyez à ce sujet [le Midrach] Rabba, Pekoudei, chapitre 52: «Combien de sages étaient là», etc.,

ולא היו יכולין להקימו כו' עד ואת עלית על כלנה ע"ש ובפ' נשא פ"ב (דרמ"ט ב')

«et ils ne pouvaient pas l'ériger», etc., jusqu'à «et tu les surpasses toutes»; voyez là-bas. Et dans la paracha Nasso, chapitre 12 (folio 249b),

ע"פ להקים את המשכן ומי עלה לשמים כו' מי הקים כו' ובזח"ב [ובזהר חלק ב'] פקודי רל"ח ב' ר"מ ע"ב.

à propos de [la parole] «pour ériger le Michkan»: «Qui est monté au ciel», etc., «qui a établi», etc. Et dans le Zohar, partie II, Pekoudei, 238b, 240b,

רמ"א ב'. ואהרן הוא שושבינא דמטרוניתא שממשיך ה"ג [חמש גבורות] מבינה למלי' כדי שתתעורר בהעלאת מ"נ [מ"ן נוקבין] להיות בחי' מדבר סיני כו' כי אהרן בחי' רב חסד

241b. Et Aharon est le chouchvina de la Matronita, qui fait descendre les cinq Guevourot de Bina vers Mal'hout, afin que celle-ci soit éveillée à l'élévation des mayin noukvin et devienne le niveau du désert du Sinaï, etc. Car Aharon correspond au niveau de «abondant en bonté».

והנה כמו שבדרום אין בו ישוב כ"כ [כל כך] כ"א בחי' מדבר מתוקף החום כך עד"מ מתוקף האהבה רבה דאהרן שהוא בחי' ימינו של הקב"ה נמשך להיות בבחי' במדבר סיני כו' כנ"ל.

Or, de même que dans le Sud le pays est peu habité et présente plutôt le niveau du désert, en raison de l'intensité de la chaleur, de même, par analogie, l'intensité du grand amour d'Aharon, qui correspond au niveau de la droite du Saint béni soit-Il, conduit au niveau de «dans le désert du Sinaï», etc., comme mentionné plus haut.

30 וזהו שאו את ראש בניי [בני ישראל] למשפחותם כו' והיינו ע"י משה ואהרן דייקא וההעלאה מתחלה שמעלים אותנו שאנו למטה בעשיי [בעשיה] היינו אל בחי' למשפחותם ע' [שבעים] נפש.

Et tel est [le sens de] «Élevez la tête (se'ou et roch) des enfants d'Israël, selon leurs familles», etc. : cela s'accomplit précisément par l'intermédiaire de Moché et d'Aharon. La première élévation, par laquelle ils nous élèvent, nous qui sommes en bas dans Assiya, nous conduit au niveau de «selon leurs familles»: les soixante-dix âmes,

שהם בכריאה. אח"כ י"ב שבטים שהם המחברים בריאה ואצילות אח"כ עוד העלאה לבית אבותם האבות הן מרכבתא עילאה חג"ת [חסד גבורה תפארת] דאצילות.

qui se trouvent en Béria. Ensuite viennent les douze tribus, qui relient Béria à Atsilout. Puis une élévation supplémentaire, «selon la maison de leurs pères»: les Patriarches sont le char céleste (merkavta ila'a), 'Hessed, Guevoura et Tiferet d'Atsilout,

והן ג' בחי' רחמים (והנה רחמים נמשכים מתפארת כי ע"י ההתבוננות ביקר תפארת גדולת אי"ס ב"ה יומשך הרחמים על הירידה כו')

et ils sont trois niveaux de compassion (ra'hamim). (Or la compassion émane de Tiferet: en contemplant «la gloire de la splendeur» (tiferet) de la grandeur de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, la compassion est attirée au sujet de la descente, etc. ;

ומבואר במ"א ענין ג' שלישים שבכלי מדת תפארת ע"כ אפ"ל [אפשר לומר] שזהו שורש לג' בחי' רחמים הנ"ל עמ"ש בפ' קדושים בד"ה ונטעתם כל עץ מאכל כו').

et la question des trois tiers dans le réceptacle de l'attribut de Tiferet est expliquée ailleurs; on peut donc dire que cela constitue la racine des trois niveaux de compassion mentionnés plus haut. Voyez ce qui est écrit dans la paracha de Kedochim, dans le maamar commençant par «Vous planterez tout arbre fruitier», etc.)

ואח"כ לגולגלותם הוא בחי' כתר וגולגלתא דז"א ובעבודת ה' הוא בחי' אהבה רבה שלמעלה מן הדעת שאינה נתפסת בהשכל כלל וכמו הגלגלתא שמקיף על המוחין.

Puis vient «selon leurs crânes» (legoulgelotam): c'est le niveau de Kéter et du Crâne (Goulgalta) de Zeir Anpin. Dans le service de D.ieu, c'est le niveau du grand amour (ahava rabba), qui est au-dessus de Daat (la raison) et que l'intellect ne peut nullement saisir, tout comme le crâne entoure le cerveau (mo'hin).

וזהו בחי' שבועות שאז נמשך הכתר דז"א שבכל ימי הספירה ממשיכים הכל מבחי' המדות דאצילות שבוע ראשון חסד וכל א' כלול מז' והוא כענין ההעלאה למשפחותם לבית אבותם ובשבועות נמשך גילוי הכתר בחי' לגולגלותם.

Tel est le niveau de Chavouot, où Kéter de Zeir Anpin est attiré. Durant tous les jours du compte, en effet, on attire tout du niveau des attributs émotionnels (midot) d'Atsilout: la première semaine correspond à 'Hessed, et chacun est composé de sept; cela ressemble à l'élévation «selon leurs familles, selon la maison de leurs pères». À Chavouot est attirée la révélation de Kéter, le niveau de «selon leurs crânes».

(והנה מבואר במ"א דבחי' כתר זה שנמשך לז"א בחג השבועות הוא מא"א [מאריך אנפין] ממש. ועפ"ז [ועל פי זה] יובן עוד מה שנאמר וידבר כו' במדבר כו' שאז כו' לגולגלותם.

(Or il est expliqué ailleurs que ce niveau de Kéter, attiré vers Zeir Anpin à Chavouot, provient d'Arikh Anpin lui-même. Cela permet de mieux comprendre ce qui est dit: «Il parla», etc., «dans le désert», etc., «Élevez», etc., «selon leurs crânes».

כי הנה מבואר במ"א בביאור ע"פ צאינה וראינה ענין מ"ש במדבר כו' בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם, דבחי" מצחא דז"א נקי אשר לא ישב אדם שם שהוא למעלה מבחי" אדם

Car il est expliqué ailleurs, dans le commentaire (Biour) sur [le verset] «Sortez et voyez», le sens de ce qui est écrit: «dans le désert», etc., «dans un pays que nul homme n'a traversé et où nul homme n'a habité»: le niveau du Front (Mits'ha) de Zeir Anpin est appelé «où nul homme n'a habité», car il est au-dessus du niveau de l'homme,

כדכתיב כי לא אדם הוא, וכמבואר באדרא (דקל"ו ע"ב), ולכן נקי ג"כ מדבר כי הנה המדבר אין בו שום צמח האדמה כך מצחא אין בו צמיחת שערות

comme il est écrit: «car Il n'est pas un homme», ainsi qu'il est expliqué dans l'Idra (folio 136b). C'est pourquoi il est également appelé midbar: de même que le désert ne produit aucune pousse de la terre, le front ne produit aucune pousse de cheveux,

כי הוא למעלה מבחי" צמיחה שהוא בחי' שינויים מקטנות לגדלות שזהו בבחי' אדם משא"כ בבחי' כי לא אדם כתיב לא שניתי כו',

car il se situe au-delà du niveau de la croissance, qui implique des changements de la petitesse à la grandeur et relève du niveau de l'homme; tandis qu'au sujet du niveau de «car Il n'est pas un homme», il est écrit: «Je n'ai pas changé», etc.

ועד"ז הוא ענין וחד חרוב שהוא בחי' מנוחה לחיי העולמים שהוא בחי' עלייה שאין למעלה הימנה עוד עלייה בשמטה זו כו'

Dans le même ordre d'idées, «et un sera désolé» désigne le niveau du «repos pour la vie éternelle», c'est-à-dire une élévation au-delà de laquelle il n'y a plus aucune autre élévation au cours de ce cycle sabbatique (chemita), etc.;

ע"כ היינו שאין בו זריעה וצמיחה כו', ועד"ז י"ל [יש לומר] מ"ש בזהר פ' במדבר קי"ז ב' אי באהל מועד אמאי במדבר סיני אלא חד לאורייתא וחד למשכנא ופ"י במק"מ [במקדש מלך]

il n'y a donc ni semailles ni croissance, etc. Dans le même ordre d'idées, on peut expliquer ce qui est écrit dans le Zohar, Parachat Bamidbar, 117b: «Si c'est dans la Tente d'Assignment, pourquoi dans le désert du Sinai? Mais l'un est pour la Torah et l'autre pour le Michkan.» Et le Mikdash Melekh l'explique ainsi

דהיינו דמדבר הוא התורה שרומזת לז"א כו' וזהו הפך ממש"כ [ממה שכתוב] דמדבר סיני הוא העלאה ממטה למעלה והיינו עליי [עלייה] המלי מבי"ע וכדכתיב מי זאת עולה מן המדבר.

à savoir que le désert désigne la Torah, qui fait allusion au Zeir Anpin, etc. Cela est exactement l'opposé de ce qui a été écrit [ici] : le désert du Sinaï est une élévation de bas en haut, c'est-à-dire l'élévation de Mal'hout depuis Béria, Yetsira et Assiya, comme il est écrit : « Qui est celle qui monte du désert ? »

אך לפמ"ש [לפי מה שכתוב] א"ש [אתי שפיר] כי יש ג"כ בחי' מדבר עליון בחי' אשר לא ישב אדם שם כנ"ל והוא מקור התורה שנאמר וממדבר מתנה וז"ש [וזהו שכתוב] במדבר סיני כו'

Mais, à la lumière de ce qui a été écrit [ici], la difficulté se résout aisément : il existe également le niveau d'un désert supérieur, celui « où aucun homme n'a habité », comme mentionné plus haut ; il est la source de la Torah, comme il est dit : « Et du désert, Mattana (un don). » Tel est le [sens du] verset « dans le désert du Sinaï », etc. ;

שאו כו' לגלגלתם מדבר סיני הוא בחי' מדבר שממטה למעלה ומדברך נאווה כו' והיינו מה שנעשית בבחי' נקודה א' תחת היסוד שהוא בחי' הכתר שבה בכל מאדך כו'

«Dénombez... selon leurs crânes» : le désert du Sinaï est le niveau du désert qui va de bas en haut ; « et ta parole est belle », etc. Cela désigne le fait qu'elle devient un point unique sous Yessod, qui est le niveau de son Kéter, « de toute ta force » (méodékha), etc. ;

ונעוץ סופן כו' והיינו שאו כו' לגלגלותם הוא בחי' מדבר העליון כי מצחא הוא גילויי דבחי' גלגלתא כמ"ש באדרא (קכ"ט א') ובאדר"ז [ובאדרא זוטא] (דף רפ"ט ב') היינו כתר עליון

et « la fin est enfoncée [dans le commencement] », etc. C'est le sens de «Dénombez... selon leurs crânes» : cela désigne le niveau du désert supérieur, car le front est le dévoilement du niveau du Crâne, comme il est écrit dans l'Idra (129a) et l'Idra Zouta (folio 289b) ; autrement dit, le Kéter supérieur.

והנה גם בחי' מדבר העליון שהוא בחי' מצחא ורצון העליון י"ל [יש לומר] שזהו חיצונית התורה אבל פנימיותה היא בחי' ואהי [ואהיה] שעשועים שלמעלה מבחי' מדבר הנ"ל.

Or, même le niveau du désert supérieur, qui est le niveau du front et de la volonté supérieure, peut être considéré comme la dimension extérieure ('hitsoniyout) de la Torah ; mais sa dimension intérieure (pnimiyout) est le niveau de « Et j'étais [Son] plaisir », qui est au-dessus du niveau du désert mentionné précédemment.

ועמ"ש ע"פ ואהי' [ואהיה] אצלו אמון מענין דוד זמירות קרית להו כו' שיש בתורה פנים ואחור כו'.

Et voyez ce qui est écrit à propos du verset « Et j'étais auprès de Lui comme un nourrisson (amon) », au sujet de « David, vous les avez appelées des chants », etc. : la Torah a un devant et un derrière, etc.

31 ועמ"ש בפי שלח ע"פ אני ה' כו' מענין בשעה שישראל אומרים איש"ר [אמן יהא שמיה רבא] מברך הקדוש ברוך הוא מנענע ראשו כו',

Et voyez ce qui est écrit dans la paracha de Chela'h, à propos du verset « Je suis Havaya », etc., au sujet de l'enseignement suivant : « Lorsque Israël dit "Amen, que Son grand Nom soit béni", le Saint béni soit-Il hoche la tête », etc. ;

ואפ"ל [ואפשר לומר] שזהו ענין ומדבר מתנה כו' עבודת מתנה כו' פי' מתנה זהו ענין אתדל"ע [אתערותא דלעילא] מבחי' שאין אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] מגעת שם

et l'on peut dire que c'est là le sens de « Et du désert, Mattana », etc., et de « un service qui est un don », etc. : le sens du « don » est un éveil d'en haut, provenant d'un niveau qu'un éveil d'en bas ne peut atteindre,

אלא שבאה ממילא בתורת מתנה אחר היותו בבחי' מדבר כו' ועמ"ש סד"ה אני ישנה בענין פתחי לי כו' ואני אפתח לך ועמ"ש בד"ה ואתחנן כו':

mais il vient spontanément, sous forme de don, après que l'on a atteint le niveau de midbar, etc. Et voyez ce qui est écrit à la fin du maamar commençant par « Je dors », à propos de « Ouvre-moi », etc. : « et moi, je t'ouvrirai » ; et voyez ce qui est écrit dans le maamar commençant par « Et j'ai imploré », etc.

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/bamidbar/5/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak